

Date: 3 februari 2020

Consultatie wet milieubeheer ter implementatie van de RED2

Doelgroep van de consultatie

Op 7 januari 2019 werd door het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat de 'wijziging wet milieubeheer ter implementatie van de RED2' voorgelegd voor internetconsultatie. Tevens is een wijziging van het 'besluit energie voor vervoer ter vaststelling van de jaarverplichting 2021' voorgelegd.

De VNPI reageert op deze consultatie als vertegenwoordiger van de doelgroepen:

- Brandstofleveranciers van benzine en diesel;
- Leveranciers van hernieuwbare energiedragers;
- Tankstationhouders (indien er nieuwe brandstoffen moeten worden aangeboden);
- Investeerders in nieuwe infrastructuur.

VNPI en de leden zijn geïnteresseerd in verduurzaming van transport via alle technologiesporen.

- De VNPI en haar leden zetten in op energiestations voor alle soorten energie voor mobiliteit en transport.
- De VNPI en haar leden steunen de brede toepassing van hernieuwbare energie en andere brandstoffen en gassen met een betere CO2 prestatie, om de CO2-emissies van mobiliteit en transport te reduceren.
- De VNPI en haar leden stellen dat alle CO2 reducerende technologieën en brandstoffen nodig zijn om het plafond van 25 Mt CO2, waar zowel energie akkoord als klimaatakkoord naar streven, te halen.
- De VNPI en haar leden dringen er wel op aan om bij de te stellen verplichtingen, goed in het oog te houden dat de inboekers en de leveranciers tot eindverbruik deze ook in rede kunnen naleven.

Advies over de Wet milieubeheer – belangrijkste punten

De VNPI en haar leden zien de volgende onderdelen van deze wetswijziging als de belangrijkste punten:

- De introductie van de broeikasgaseenheden (BKE's) als nieuw instrument om de CO2 reductieverplichting na te leven.
- De mogelijkheid voor de wetgever om bij besluit op nationaal niveau dubbeltellingen te kunnen blijven toekennen voor bepaalde categorieën hernieuwbare brandstoffen.
- De uitbreiding van het publiek toezicht dat de toezichthouder kan voeren over de toevoerketen en het specifieke toezicht op de fabricage van biobrandstof in Nederland.

Introductie van de broeikasgaseenheden

De voornaamste wijziging in het voorliggende wetsvoorstel is de introductie van broeikasgaseenheden (BKE's). Deze verhandelbare eenheden dienen om te kunnen voldoen aan de CO2-reductie opgave, zoals die is vastgelegd in de richtlijn brandstofkwaliteit.

De VNPI en haar leden ondersteunen de introductie van de BKE's in voorliggend voorstel, om de volgende redenen:

- De BKE's bieden de verschillende brandstofleveranciers de mogelijkheid om met een eigen strategie te voldoen aan de CO2-reductie doelstelling, zoals die volgt uit de richtlijn brandstofkwaliteit, artikel 7a. In de huidige wetgeving voldoet de sector collectief met een door de NEa vastgestelde reductiefactor van alle gerapporteerde brandstoffen en dat vindt de sector een suboptimale situatie. Met de BKE wordt een bedrijf dat meer CO2 in de keten reduceert beloond. De BKE geeft de toezichthouder een instrument om te borgen dat de eis uit de richtlijn gehaald wordt.
- BKE's worden uitgegeven op basis van well-to-wheel CO2-reductie: dit is de juiste basis om de duurzaamheidsprestatie van alle energie voor vervoer vast te stellen. Het instrument geeft inzicht in en belooft de echte duurzaamheidsprestatie van alle energie voor vervoer.
- Het is goed te onderkennen dat duurzame hernieuwbare brandstoffen volgens de regels van het IPCC en daarom binnen het klimaatakkoord worden gewaardeerd als zero emissie tank-to-wheel. De extra well-to-wheel reducties in de keten van deze brandstoffen, die de BKE's stimuleren, hebben geen

invloed op de Parijsdoelen of doelen uit het klimaatakkoord, die Nederland moet halen. Deze reducties in de keten tellen uitsluitend om te voldoen aan de reductie eis uit de richtlijn brandstofkwaliteit.

- De inzet van brandstoffen met een betere tank-to-wheel prestatie dan het alternatief, draagt wel bij aan de Parijsdoelen en het klimaatakkoord én aan de doelstelling uit de richtlijn brandstof kwaliteit. Dit geldt bijvoorbeeld in het geval dat (bio)LNG diesel vervangt of als (bio)LPG benzine vervangt. Het is daarom verstandig dat de wetgever de inzet van deze brandstoffen, ook als ze een fossiele basis hebben, stimuleert met de toekenning van BKE's.
- Door het technologie-neutrale karakter van de BKE maakt de wetgever het mogelijk ook andere brandstoffen met een betere CO2 prestatie, die in de richtlijn hernieuwbare energie zijn genoemd, te belonen. Het betreft brandstoffen uit hergebruikt fossiele koolstof, of brandstoffen die (deels) uit blauwe waterstof zijn vervaardigd.

Wel zetten de VNPI en haar leden een kanttekening bij het voornemen van de wetgever om de toezichthouder in staat te stellen om de uitgave van BKE's bij HBE-C en of HBE-V te schorsen, als de toezichthouder op basis van ongebruikte HBE's V of C de indruk heeft dat de plafonds op deze brandstoffen worden doorbroken.

De VNPI en haar leden maken erop attent dat zo'n situatie, wanneer BKE's zo gewild worden dat bepaalde HBE's niet worden ingezet, slechts ontstaat wanneer:

- De CO2 reductiedoelen, zoals genoemd in de richtlijn brandstofkwaliteit, hoger wordt dan op basis van de benodigde HBE's voor wegvervoer kan worden bereikt, of;
- Er krapte is op de markt voor HBE's O en A, daar het altijd de voorkeur zal hebben van leverancier tot eindgebruik zowel de ingeboekte HBE als BKE nuttig in te zetten.

Deze situatie kan zich dus alleen voordoen bij schaarste. Daarom zal deze bevoegdheid van de toezichthouder om de uitgave van BKE's te schorsen, gekoppeld moeten worden aan een alternatief mechanisme voor de rapportageplichtige, om alsnog aan deze reductieverplichting te voldoen. De wetgever kan voorschrijven dat als de toezichthouder tot deze schorsing overgaat:

- de rapportageplichtige voor die BKE's die hij tekort komt, die een compensatie moet betalen die correspondeert met de hoogste vergoedingen die worden betaald voor brandstoffen die voor een HBE-A in aanmerking komen;
- de wetgever kan voorschrijven dat de mogelijkheden worden vergroot om BKE's te verkrijgen met brandstoffen met een betere CO2 prestatie, die niet in aanmerking komen voor HBE's, zoals op basis van blauwe waterstof, uit hergebruikt koolstof, of voor fossiele brandstoffen met een betere CO2 prestatie (LPG, CNG, LNG) of voor een verbeterde CO2 prestatie door toevoeging van ethers.

Het voordeel van dit voorstel is dat het systeem van tevoren duidelijk en transparant is en dat als de toezichthouder de uitgifte van BKE schorst, duidelijk is hoe de verplichting wel kan worden nageleefd.

Tenslotte zijn de VNPI en haar leden, vooruitlopend op het besluit, van mening dat bij inwerkingtreding van wet en besluit, de doelstelling voor de CO2 reductieverplichting in wet en besluit op het niveau van de richtlijn moet worden vastgesteld. Dit om zeker te stellen dat de BKE's in de basis goed functioneren om de individuele naleving van deze reductieverplichting te monitoren.

Heroverweeg handhaven op nationaal niveau van vermenigvuldigingsfactoren

De richtlijn verplicht de lidstaat bij de rapportage naar de commissie om de leveringen van elektriciteit aan vervoer en voor leveringen aan lucht- en scheepvaart te verhogen met een factor. De wetgever scheidt in deze wet aanvullend de mogelijkheid om ook op nationaal niveau vermenigvuldigingsfactoren in te voeren.

- De VNPI en haar leden vragen de wetgever dit te heroverwegen. De afgelopen jaren hebben bewezen dat de dubbeltellingen op sommige bio-stromen leiden tot een complex systeem van regels en procedures. Door de plafonds en verplichte aandelen voor de verschillende categorieën hernieuwbare energie zorgt de richtlijn hernieuwbare energie 2 al voor marktprikkels voor verschillende categorieën grondstoffen. De VNPI en haar leden stellen dat dit systeem al zal leiden tot de gewenste marktprikkels, waardoor de vermenigvuldigingsfactoren of dubbeltellingen overbodig worden.

Introductie publiek toezicht in de wet

De VNPI en haar leden kijken met enige zorg naar de geplande uitbreiding van het toezicht door de NEa:

- In de richtlijn hernieuwbare energie 2 is een systeem neergelegd, waarbij de duurzaamheid van de benutte biomassa via door de Europese Commissie erkende certificeringsschema's wordt vastgesteld.
- De Commissie heeft deze aanpak met certificatieschema's gekozen opdat alle leveranciers van biomassa uit de hele wereld kunnen leveren op de Europese markt. Dit leidt tot een wereldwijde mobilisatie van duurzame grondstoffen, waardoor kwaliteit toeneemt en prijzen dalen. In Europa leidt deze aanpak tot uniforme eisen aan de grondstoffen binnen de gemeenschappelijke markt.

- De Nederlandse aanpak om de massabalans 'te amenderen' met monsteringen bij beleveringen om volumes vast te stellen staat haaks op deze bredere aanpak. De wetgever gaat met deze ingreep voorbij aan het versterkte toezicht dat de Uniewetgever met de richtlijn hernieuwbare energie 2 al beoogt in te voeren, met bijvoorbeeld de introductie van een communautaire database. Ook gaat de wetgever voorbij aan het verbeteren die in de verschillende leidende certificatieschema's worden doorgevoerd.
- Met de voorstellen zaait de wetgever daarentegen onzekerheid bij de inboeker en leverancier tot eindgebruik of gecertificeerde biobrandstoffen wel door de toezichthouder zullen worden erkend. De voorliggende wijziging verhoogt de complexiteit op de Nederlandse markt en maakt het moeilijker voor de partijen die verplichtingen moeten vervullen volgens deze wet, om beleid te ontwikkelen waarvan ze met zekerheid mogen veronderstellen aan hun verplichtingen te kunnen voldoen.
- De voorliggende wijzigingen in het toezicht maken het in het verkeer brengen van hernieuwbare brandstof in het Europese vervoer onnodig duur. De rekening van deze prijsverhoging zal worden gelegd bij de eindverbruiker: de burger of transportondernemer die voor hun vervoer aangewezen zijn op motorbrandstoffen.

Opmerkingen op de wetteksten en toelichting

Titel 9.7 Hernieuwbare energie vervoer

Artikel 9.7.1.1 – Definities

Biobrandstof: in deze definitie wordt alleen naar vloeibare brandstof verwezen. De VNPI mist een definitie voor biogassen.

- Vraag: wat is de reden om deze definitie tot vloeibaar product te beperken? Wat ziet de wetgever als de juiste benaming voor bio LNG en bio LPG in deze context?

Hernieuwbare brandstof: hernieuwbare vloeibare en gasvormige vervoersbrandstof van niet-biologische oorsprong, als bedoeld in artikel 2, onderdeel 36 van de richtlijn.

- Opmerking: de VNPI suggereert om de definitie uit de richtlijn, als bedoeld in artikel 2, onderdeel 36, ongewijzigd over te nemen: „hernieuwbare vloeibare en gasvormige vervoersbrandstoffen van niet-biologische oorsprong”: andere in de vervoersector gebruikte vloeibare of gasvormige brandstoffen dan biobrandstoffen of biogas, waarvan de energie- inhoud afkomstig is van andere hernieuwbare bronnen dan biomassa.
- Reden: hernieuwbare energie verwijst naar energie uit alle hernieuwbare bronnen. Door in de definitie van hernieuwbare brandstof, energie uit biomassa uit te sluiten, suggereert de wetgever dat deze biobrandstoffen geen hernieuwbare energie is. Bovendien ontbeert de Wet nu een overkoepelende term voor biobrandstoffen en hernieuwbare brandstoffen van niet biologische oorsprong.

Artikel 9.7.1.2

Onder het tweede lid kunnen levering van biobrandstoffen aan scheepvaart worden uitgesloten van toepassing het gestelde in paragraaf 9.7.4. Scheepvaart betreft (9.7.1.1) binnenvaart en zeescheepvaart.

- Vraag VNPI: is het gelet op het gestelde 9.8.1.2 onder b de bedoeling dat binnenvaart kan worden uitgesloten van toepassing van het gestelde in 9.7.4?

Op basis van bijgaande uit de toelichting lijkt dat niet de bedoeling:

In de *Greendeal binnenvaart, zeevaart en havens*⁸ is overeengekomen dat de leveringen van (benzine en) diesel aan binnenvaartschepen mogelijk onder de jaarverplichting komen te vallen. Met deze wijziging is invulling gegeven aan deze afspraak.

De VNPI concludeert dat de wetgever verschillende regimes beoogt voor binnenvaart en zeevaart en dat de definities uit de wet hier door elkaar lopen met de bedoeling van de wetgever.

Artikel 9.7.2.3

In het vierde lid wordt verwezen naar het vierde lid.

- Suggestie VNPI: Dit moet waarschijnlijk het derde lid zijn.

Artikel 9.7.3.1

Onder c wordt een 'HBE vet en olie' geïntroduceerd. Volgens artikel 9.7.4.5 wordt een 'HBE vet en olie' op de rekening geboekt, als de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit grondstoffen als bedoeld in annex 9b van de richtlijn.

- Voorstel VNPI: in de terminologie van deze HBE aansluiten bij de richtlijn, annex 9b, en de volgende naam hanteren: HBE gebruikt frituurvet en dierlijk vet. Afkortingen kunnen zijn: HBE-U (als ref. naar de internationale markt) of anders HBE-F.
- Reden: door in de terminologie zo dicht mogelijk bij de richtlijn te blijven, kan er minder verwarring ontstaan over welke feedstock in een bepaalde HBE wordt bedoeld. Zo kan er met olie uit gewassen een biobrandstof worden gemaakt, die een HBE-C oplevert. Maar er kan ook olie worden gewonnen uit bijv. algen, een grondstof die op de annex 9a lijst is te vinden en een HBE-A oplevert.

Artikel 9.7.4.1

Eerste lid onder e: aan vervoer in Nederland geleverde elektriciteit.

- Vraag VNPI: heeft deze bepaling ook betrekking op thuisladen?
- Reden van de vraag: in de richtlijn is een factor 4 opgenomen als factor waarmee gerapporteerd mag worden. Deel van die factor is, getuige punt 87 van de overwegingen uit de richtlijn, gebaseerd op het feit dat thuisladen niet gerapporteerd zou kunnen worden. De toelichting van onderhavige wet geeft hier geen informatie over.

Artikel 9.7.4.4

In het zesde lid wordt de mogelijkheid neergelegd om dubbelstellingen en andere factoren in te voeren.

- De VNPI en haar leden geven de wetgever in overweging niet meer met dubbelstellingen e.d. te werken en deze passage niet in te voeren. De wetgever heeft de verschillende plafonds en verplichte aandelen van categorieën hernieuwbare energie die de richtlijn voorschrijft, vertaalt in vier categorieën HBE's. Deze HBE's zullen naar het oordeel van deze partijen voor voldoende marktprikkels zorgen om de onderliggende benodigde bio-stromen met de beste prestaties zich te laten ontwikkelen.
- De VNPI en haar leden wijzen op het recente verleden, waarin het systeem van dubbelstellingen leidde tot een grote controlelast voor de toezichthouder en een complex proces voor de inboeker en de leverancier tot eindgebruik.

Artikel 9.7.4.6

Eerste lid onder a:

- Sub 1: HBE C wordt uitgereikt aan uit low iluc feedstock geproduceerde biobrandstoffen,

Uit de toelichting:

- Biobrandstoffen die zijn geproduceerd uit grondstoffen die ingevolge Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/807 zijn gekwalificeerd als grondstoffen met een hoog risico op ILUC, komen niet voor bijschrijving van een HBE-conventioneel in aanmerking, tenzij de inboeker met een certificaat alsnog aantoont dat de specifieke partij geen hoog risico op ILUC heeft en voldoet aan de gestelde additionaliteitsmaatregelen.
- In onderdeel a zijn de conventionele biobrandstoffen beschreven, te weten die op basis van voedsel- en voedergewassen. Een HBE conventioneel wordt bijgeschreven, indien de biobrandstof is geproduceerd uit voedsel- en voedergewassen, met een laag risico op indirecte veranderingen in landgebruik als bedoeld in verordening (EU) 2019/807 of uit een bijproduct of residu van de productie of verwerking van voedsel- en voedergewassen, niet zijnde de grondstoffen, genoemd in bijlage IX, deel A, van de herziene Richtlijn hernieuwbare energie.
- De in onderdeel d, sub 4, genoemde categorie biobrandstoffen, is een restcategorie. Indien biobrandstoffen niet zijn geproduceerd uit de grondstoffen, genoemd in de onderdelen a, b, c en d, sub 1, komen ook deze biobrandstoffen voor een HBE-overig in aanmerking.
- Vraag VNPI: in de samenhang van de verschillende punten uit de toelichting op de regeling kan worden geconcludeerd dat voor biobrandstof die uit reguliere voedsel of voedergewassen komen die noch high iluc zijn, noch low iluc gecertificeerd, een HBE overig wordt uitgereikt: immers onderdeel d, sub 4. De VNPI stelt de vraag of de wetgever dit beoogt?

- Sub 2: Voor alle bijproducten of residu van voedsel en voedergewassen die niet op annex 9a staan, wordt een HBE-C uitgeschreven.
 - o Opmerking VNPI: door bijproducten en residu van annex 9a alleen in aanmerking te laten komen voor een HBE-C, waarvan de wetgever in het klimaatakkoord heeft aangegeven geen gebruikt te maken van de in de richtlijn neergelegde flexibiliteit, komen kansrijke reststromen en residu's in de knel. Ook wordt de business case van de zeer gewenste brandstoffen uit annex 9a moeilijker rond te rekenen.
 - o Suggestie van de VNPI: biobrandstoffen uit bijproducten en residu van annex 9a in aanmerking te laten komen voor een HBE-O, om de mobilisatie van annex 9a materiaal te stimuleren.

Paragraaf 9.7.6

Artikel 9.7.6.1

Het tweede lid stelt dat er nadere regels worden gesteld over een goede boekhouding die de producent moet voeren over de aard en hoeveel van de duurzame grondstoffen voor de geproduceerde biobrandstoffen.

Artikel 9.7.6.2

Het tweede lid stelt dat er nadere regels worden gesteld voor de massabalans die de producent over zijn biobrandstoffen moet voeren.

- De VNPI en haar leden nemen met verbazing kennis van deze paragraaf, daar de richtlijn deze zaken al heeft behandeld. De vrees is dat deze paragraaf de opstap is naar een afwijkend regime in Nederland ten opzichte van de regelgeving in de rest van Europa.
- De VNPI en haar leden adviseren geen nationale koppen te introduceren in deze onderwerpen, waar in de richtlijn een duidelijk regime is neergelegd.

De toelichting stelt onder 4.2.3. het volgende argument:

“Met name de eerste certificering heeft het karakter van een vergunningverlening [...] Of de onderneming eenmaal gecertificeerd, overeenkomstig de erkende systematiek handelt, is niet zeker”

- De VNPI en haar leden stellen dat dit een onjuiste weergave van de werkelijkheid is: het certificaat en de voorwaarden waaronder het is afgegeven, worden jaarlijks getoetst. Dit gaat zo in Nederland; dit gaat zo in de rest van Europa.

Verderop in de toelichting wordt gesteld:

“De NEa verkrijgt de bevoegdheid om te controleren of de schakel, eenmaal gecertificeerd, ook volgens de erkende systematiek optreedt. Hoewel deze bevoegdheid verder reikt dan de verplichting [zoals die] in de Richtlijn hernieuwbare energie verwoord is, doet zij meer recht aan hetgeen de Uniewetgever beoogd heeft.”

- De VNPI en haar leden merken op dat de toelichting hier voorbij gaat aan wat de Uniewetgever vooral beoogde: een goed werkende markt, voor zowel Europese als niet-Europese duurzaam gecertificeerde grondstoffen en brandstoffen, opdat de verduurzaming van energie voor vervoer zo efficiënt mogelijk wordt gerealiseerd. Door specifiek op Nederlandse leest geschoeide toezicht toe te voegen, wordt deze beoogde marktwerking gefrustreerd.
- De VNPI en haar leden dringen erop aan dat het (Nederlandse) publiek toezicht geen wettelijke rol krijgt in die zaken, die Uniewetgever heeft bedoeld te laten bewaken door door de Europese Commissie gecertificeerde toezichtsystemen.

In het onderdeel belangrijkste punten van het advies van deze reactie wordt hier dieper op ingegaan.

Paragraaf 9.8.3 - geschrapt

Afschaffing emissiereductie eenheden.

- De VNPI en haar leden hebben geen gemeenschappelijk standpunt kunnen bereiken over de vraag of het verstandig is de UER (upstream emission reduction credit) naast de BKE te handhaven. De VNPI onthoudt zich van een positie op dit onderwerp.

Artikel 9.8.3.1

Introductie broeikasgaseenheden:

- De VNPI en haar leden steunen de introductie van broeikasgaseenheden (BKE) om aan de normering uit de richtlijn brandstofkwaliteit 7a te voldoen en om, waar van toepassing, CO2 reductiedoelen uit klimaatakkoord te halen.
- Reden: zie onderdeel belangrijkste punten van deze reactie.

- De VNPI en haar leden steunen tevens de vormgeving van de BKE, waarin zuiver de mate van broeikasgasreductie van de brandstof leidend is: hierdoor is geeft dit instrument een steun voor alle technologieën en brandstoffen met een betere CO2 prestatie.

Artikel 9.8.3a.1

Op basis van het eerste lid: de BKE dient in eerste instantie om rapportageplichtigen te laten voldoen aan de CO2-reductie, volgend uit de richtlijn brandstofkwaliteit. Deze verplichting ziet op een reductie van koolstofintensiteit van energie, geleverd aan het wegvervoer.

De goede werking van de BKE als nalevingsinstrument wordt gehinderd als er ook BKE's worden uitgereikt voor hernieuwbare brandstoffen die worden ingeboekt op basis van de (mogelijke) opname levering tot eindgebruik aan de binnenvaart en de (mogelijke) opt-ins voor luchtvaart en scheepvaart.

- Advies van de VNPI en haar leden: om de BKE als nalevingsinstrument voor de verplichtingen volgend uit de richtlijn brandstofkwaliteit goed te laten functioneren, moeten er alleen BKE's worden toegekend aan brandstof die wordt ingeboekt voor inzet in het wegvervoer.

Artikel 9.8.3a.1 eerste lid onder e:

Geleverde elektriciteit bedoeld in artikel 9.7.4.1 alsmede aan artikel 9.8.1.2 komen in aanmerking voor de toekenning van BKE's.

- Vraag VNPI: moeten deze leveringen aan dezelfde eisen voldoen? Wat zijn extra leveringen conform artikel 9.7.4.1 die niet vallen onder artikel 9.8.1.2?

Artikel 9.8.3a.6

Dit artikel geeft de NEa een ruime mogelijkheid bijschrijven BKE te weigeren.

Uit de toelichting:

Om te voorkomen dat de brandstofleverancier (rapportageplichtige) de grenzen voor het gebruik van biobrandstof uit voedsel- en voedergewassen, alsmede die uit olie en vetten, die voor de hem als leverancier tot eindverbruik bij het voldoen aan zijn jaarverplichting gelden, bij het voldoen aan zijn reductieverplichting overschrijdt, kan besloten worden om leveringen van dergelijke biobrandstoffen van inboeken uit te sluiten.

- Opmerking VNPI: de toelichting geeft de BKE een rol in het handhaven van de grenzen voor het aandeel in te boeken HBE-C en HBE-V. Het is ongewenst en slecht uitvoerbaar BKE hier een rol te geven. De BKE gaat over CO2-reductie.
- Ongewenst gevolg: door het inboeken van BKE's uit te sluiten, wordt het mechanisme om de rapportageverplichting van de CO2-reductie gehinderd. De leverancier kan in deze situatie er niet op vertrouwen dat een ingezette nalevingsstrategie kan worden uitgevoerd. Deze bevoegdheid werkt een onvoorspelbare overheid in de hand.
- De VNPI en haar leden ondersteunen deze mogelijkheid in de wet niet. Mocht de wetgever eraan vasthouden, dan stelt de VNPI voor dat al in de wet wordt vastgelegd dat bij besluit wordt bepaald hoe de rapportageplichtige dan wel aan de reductieverplichting kan voldoen: zie ook de voorstellen daaromtrent in het deel belangrijkste punten van deze reactie.

Artikel 18.16s

- In het eerste lid zijn artikelen 9.8.4.7 en 9.8.4.8 toegevoegd.
 - o Opmerking VNPI: deze artikelen staan niet in de wet.

Volgens het eerste lid kan de toezichthouder op basis van geconstateerde overtredingen van de artikelen 9.7.6.1 en 9.7.6.2 een bestuurlijke boete opleggen.

- De VNPI en haar leden signaleren dat deze artikelen de boekhouding van de duurzame grondstoffen en de massabalans behandelen. Deze delen moeten conform de richtlijn worden gecertificeerd door een door de Europese Commissie goedgekeurd schema met een onafhankelijke verificateur.
- De VNPI en haar leden bevelen aan om hier de toezichtschema's van Commissie te volgen en dat de nationale toezichthouder geen sancties gaat leggen op het terrein dat is toevertrouwd aan de certificatieschema's en het daarbij horende toezicht.

NB. De VNPI maakt erop attent dat in de artikelsgewijze toelichting de notie ontbreekt dat het publieke toezicht ook is uitgebreid over nieuwe artikelen in titel 9.7. De toelichting maakt enkel melding van toevoegingen uit titel 9.8.

Uit de toelichting en het integraal afwegingskader: administratieve lasten bedrijven

De toename van de administratieve lasten voor bedrijven door introductie van BKE's is afhankelijk van de CO2 doelstellingen, zoals die bij besluit zullen worden vastgesteld. Als de CO2 reductiedoelstellingen die volgen uit de minimum CO2-reductie gelijk of lager zijn aan wat al wordt behaald door te voldoen aan de doelstellingen hernieuwbare energie, zal de toename minimaal zijn. Als de doelen echter hoger zijn en er meer BKE's zullen moeten worden ingeboekt dan logischerwijze wordt verkregen door de gekoppelde HBE's, dan kunnen de administratieve lasten oplopen. De VNPI en haar leden steunen de introductie van de BKE in zijn huidige vorm en verklaren zich bereid die toename in lasten voor de rekening te nemen.

De VNPI en haar leden zien echter een grotere administratieve belasting op zich komen met de introductie van publiek toezicht op de biobrandstofproductie. De vrees is dat de massabalans als voornaamste instrument om het in het verkeer brengen bio componenten, meer en meer zal worden aangevuld met specifieke bemonsteringen. Hiermee worden in Nederland andere maatstaven gehanteerd dan in de rest van Europa, resulterend in een slechter vestigingsklimaat voor biobrandstoffen productie in Nederland én in hogere kosten in Nederland om aan de vereisten van deze wet te voldoen.

De VNPI en haar leden vast dat het ontbreekt aan een kosten-batenanalyse en een impactanalyse van de uitbreiding van publiek toezicht en vragen met grote klem deze onderzoeken alsnog te laten uitvoeren. De inschatting is dat vooral de afwijking van gebruikelijke Europese werkwijzen tot complicaties en kostenstijgingen zullen leiden.

Zoals al eerder aangegeven in deze reactie, zullen die kostenstijgingen worden doorberekend aan de eindgebruiker van motorbrandstoffen. Deze keuzes van de wetgever zullen leiden tot hogere lasten voor de burger en transportondernemer die voor hun vervoer aangewezen zijn op motorbrandstoffen.

Burger en ondernemer zijn straks duurder uit aan de pomp. Ook deze notie ontbreekt in dit integraal afwegingskader.